BARIŞ YOLU

TÜRKİYE NEREYE GİDİYOR ?

Amerike, İngiltere, Fransanın Sömürgeci devlet adamları yüz yıllardan beri soydukları Asya milletlerini boyunduruklarıaltında tutmak için harbe karar verdiler. Kore, Çin ne Amerikanın hudutlarındadır ne de Amerikaya saldırmışlardır. Asyanın bütün esir milletleri millî bir kurtuluş harbi yapıyorlar; soygunucuları başlarından kovmak istiyorlar. Bizim istiklâl savaşımızda yaptığımız gibi. Biz de o zaman bu ayni düşmanları memleketimizden kovmak için bütün millet silaha sarılmıştık. Amerika şimdi bu saldırganlık suçunu saklamak için bir "Korunma" harbi yaptığını, Sovyetler Birliğinin dünyaya saldıracağını ilân etti. Bu o kadar açık bir yalandı ki, Koreye saldırması, Çin şehirlerini bombalaması bu yalanı saklanmıyacak bir şekilde ortaya çıkardı.

Birleşmiş Milletler Cemiyetinde Amerika kumanda ettiği için bu kendine köle olan devletleri de peşi sıra bu soygun harbine sürükledi. Sömürgeci devletlerin açtığı bu harbe dünyanın hiç bir yerinde milletler ortak olmadılar Dünyayı görülmemiş bir felâkete, bir atom harbine sürükleyecek bu cinayeti önlemek için hertarafta işçiler, köylüler, her türlü kanaata sahip halk yığınları birleşerek barışı koruma cemiyetleri kurdular. İnsanlığı bu korkunç felâketten ancak milletlerin hükûmetlerine karşı baş kaldırmaları kurtarabilir.

Tükiyede de gerek halk gerek Demokrat Partili devlet adamlarımız memlekette öyle bir hava yarattılar ki, sanki Sovyetler Birliği bizim düşmanımızdır; bize saldıracak, bu sebeple biz de Amerikalıların açacakları bir harbe ortak olmalıyız kanaatini aşıladılar. Halkı da bu yalana inandırmaya çalışıyorlar. Sovyetlerin bize saldıracağı bir vehimden, bir yalandan ibarettir. Türkiye tarihin de Moskoflarla çarpışmıştır, Moskof düşmanlığı çok eskiden beri vardır. Fakat Sovyetler Birliği Moskof Çarlığını yıktıktan sonra bütün dünya milletlerine karşı dost geçinme yolunu tuttu. Birinci dünya harbinde İngilizler, Amerikalılar, Fransızlar memleketimizi esaretleri altına aldıkları zaman Sovyetler Birliği bize yardım etti. İkinci dünya harbinde Sovyetler harbe girmemek için ellerinden geleni yaptılar, Almanlar kendi topraklarına saldırdığı zaman kendilerini korumak için silâha sarıldılar, yedi milyon asker kaybederek bütün dünyayı Alman saldırganlığından kurtardılar. Şimdi de Sovyetler Birliği Amerikalıların açmak istediği bu üçüncü dünya harbini önlemek için ellerinden geleni yapıyor barış öğütlerini bütün dünyaya haykırıyor.

BİZ KOREDE NİÇİN ÇARPIŞIYORUZ?

Bizim idareci sınıfımız ve partileri Sovyetlerin biz saldıracağına kendilerini ve milleti o kadar inandırdılar ki kurtuluşu ancak Amerikalılarla birleşmekte buluruz gibi yanlış bir düşünceyi millete aşıladılar. Bunların en büyük korkusu halkın idareyi eline alması gerçek bir halk demokrasis kurmasıdır. Böyle bir idarenin bugün ellerinde olan bütün fırsatları yok edeceği için kendi hanla

rını, apartmanlarını korumak kaygısıyla saldırgan Amerikanın yanında yer almaya karar verdiler. Sovyetlerin bizim vilâyetlerimizi istediği bir laftan ibarettir. Gerek Halk Partisi, gerek Demokrat Parti hiç bir gün Sovyetlerle konuşup anlaşmak yolunu tutmadılar.

Amerikalılar da idarecilerimizin bu Sovyet düşmanlığından faydalanarak memleketimizin idaresini ellerine aldılar, ordumuza, zirai, iktisadi işlerimize onlar kumanda ediyorlar. Amerikanın bir sömürgesi haline geldik. Millî bağımsızlığımız daha bugünden elimizden gitti.

Amerika Kordeki altın madenlerine Çinin ham maddelerine tekrar sahib olmak, elinden kaçan Çin pazarını tekrar elde etmek için harp ediyor. Biz Korede niçin çarpışıyoruz ? Koreliler bize bir düşmanlık mı gösterdiler ? İdarecilerimiz diyorlar ki, biz orada Sovyetlere karşı harp ediyoruz. Koreye saldıran Sovyetler midir, Amerikalılar mıdır ? Korede tek bir Sovyet eri dövüşmüyor. Bu halkı kandırmak için uydurulmuş bir yalandır. Amerika ile beraber biz de orada bir bataklığa düştük Koreye giden tümenler tazeleniyor. Bunun arkası kesilmeyecektir. Tarlasında masum çalışan köylümüzü fabrikada çocuklarına bir lokma ekmek götürmek için alınteri döken işçimizi evlâtlarımızı Amerika milyarderlerinin kârlarını korumak için kurbanlık koyun gibi bu mezbahaya sürüyoruz. Tarih karşısında bu suçun hesabını hiç bir hükûmet veremiyecektir.

KURTULUŞ YOLU NEDİR ?

Amerikaya satılmış hükûmet, gazeteler halkı yalanlarla kandırıyorlar. Gerçekleri millete açık bir yürekle anlatacak aydınları baskı ve zor ile susturuyorlar. Memleket bir karanlık içindedir. Bütün dünya milletleri hükûmetlerinin kendilerini sürüklediği bu korkunç atom harbinden kurtarmak için barış teşkilâtları kurdular, savaşıyorlar. Bizde barış istemekte bir suç oldu. Saldırganlar bugün bizi Koreye sürdüler. Yarın Balkanlara, öbür gün de Kafkaslara sürecekler. Memleketin birçok yerlerinde Amerikalılar atom bombası atacak tayyare üsleri kuruyorlar. Şimdi Türkiyeye yeni bir vazife veriyorlar. İran meclisi yüzyıllardan beri petrol kaynaklarını sömüren İngilizleri memleketinden kovmak petrollerini millete mal etmek kararını verdi. Orta Şarktaki Arap milletleri de kendi petrollerini kurtarmak için Amerikalılara karşı geldiler. İngiliz ve Amerikalılar İranın Arap memleketlerinin bu haklı savaşına engel olmak bu petrollerdeki kârlarını korumak için Türkiyeyi bu milletlere karşı bir harbe hazırlamaya çalışıyorlar. Birçok Amerikalılar ve Moar Belisha memlekete bu maksatla geldiler. Türkiyeye garanti vermek Türkiyeyi ateşin içine atmak demektir. Bu şekilde Sovyetler bize deyil biz komşularımıza, Amerika kumanda verdiği gün Sovyetlere saldıracağız.

Türkiyeyi bu uçurumun kenarından kurtaracak yine Türk milletidir. Namuslu, vatansever insanların vazifesi memleketi bu felâketten kurtarmak için sesini yükseltmektir. Kurtuluş yolu barış yoludur :

1. Amerikan boyunduruğundan kurtulmalıyız.
2. Askerlerimizi Kore bataklığından çekmeliyiz.
3. Sovyetlere karşı dost bir siyaset kullanmalıyız.

Türkiye tarihinde görmediği bir felâkete gidiyor. Yarınki korkunç atom harbinden evlâtlarımızı kurtarmak için bugün harekete geçmek lâzımdır, yarın çok geçtir.

KENDİ AGIZLARIYLA SÖYLÜYORLAR

İkinci dünya harbinde Genel Kurmay Başkanı olan Lord Ismay, 22 Şubat 1951'de İngiliz Parlamentosunda şöyle dedi:

" Beş yıldan beri hiçbir harbe girmemiş tek bir millet varsa o da Sovyetler Birliğidir. Fakat Amerika, İngiltere, Frnasa harptedirler. Amerikalılar Korede 38 000 insan kaybettiler. Türkiye de kuvvetlerinin dörtte üçünü. Biz Mala

yada, Fransa Çin Hindistanında yıpranıyoruz. Sovyet Rusya kimsenin toprağına girmediği gibi bir tek asker de kaybetmemiştir. Ko[illegible] Malayada çarpışıyoruz, Orta Doğuda devamlı bir kuvvet bulunduruyoruz. Sovyet Rusya kimsenin toprağına girmediği, silâhlarını da azalttığı halde, saldırganlıktan suçludur da, harbi açan, başkalarının topraklarını istilâ eden halklarını öldüren silâhlarını görülmemiş bir şekilde çoğaltan silâhlı kuvvetlerini bütün dünyaya yayacağını açık açık söyleyen Amerika, İngiltere masum kuzucuklardır, öyle mi ?"

Doğru söze ne denir ?

---

1 MAYIS, [illegible] İŞÇİ HAREKETLERİ

1 Mayıs dolayısıyla Dünya Sendikalar Federasyonun işçilere, Sendika teşkilâtlarına ve bütün dünyaya çağrısı :

" Milletler arası emekçilerin bu büyük birleşme gününde hatlarımızı daha kuvvetle sıklaştıralım. Birlik işçi sınıfının, bütün emekçilerin kuvvetidir. Harbe giden yolu kapamak, açlığa, sefalete, işsizliğe son vermek için dünya işçileri birleşiniz. Bu birlik ile her memlekette emekçilere daha iyi çalışmak ve yaşama şartları temin edeceğiz. Birleşmiş kuvvetimizle sömürgecilere, soyguncular[illegible], harp kundakçılarına karşı koyacağız.

" Kapitlist memleketlerde, sömürgelerde emekçilerin durumu gün geçtikçe güçleşmektedir. Vergiler artmakta, fiyatlar yükselmekte, ücretler yerinde saymaktadır. İçtimai yardım, umumi sıhhatın korunması masrafları azaltılmaktadır.

" İrtica işçilerin haklarına, demokratik hürriyetlerine karşı hücuma geçmiştir. İşçilerin aleyhine kanunlar çıkmakta, İşçi teşkilatlarına karşı karakuşi tedbirler alınmaktadır.

HER MEMLEKETTEKİ İŞÇİLER, SENDİKA TEŞEKKÜLLERİ ,

" İktisadi, içtimai dileklerinizi yerine getirmek için savaş cephenizi genişletiniz."

" İşçi hareketi içindeki sömürgeci ajanların maskelerini düşürünüz, aranızdan uzaklaştırınız. "

" Bir Barış anlaşmasının imzalanması için beş büyük devlet adamının buluşmasını isteyen çağrıyı imzalayınız. "

" Almanyanın, Japonyanın silâhlandırılmasına karşı mücadele ediniz. "

" Barışın korunması davasını elinize alınız ve sonuna kadar müdafa ediniz. "

" Milletler arası işçi birliğini daha yüksek bir zirveye çıkarınız. "

" Yaşasın, bütün dünyada barış için, daha iyi çalışma ve yaşama şartları için mücadele eden işçiler, işçi sınıfı birliği. "

" Yaşasın, dünya işçi sınıfı için mücadele eden Dünya Sendikalar Fedarasyonu. "

" YAŞASIN 1 MAYIS ! "

Türk işçisi !

Sen bütün haklarını aramak imkânından mahrumsun. Daha henüz senin için grev hakkı bile tanınmamıştır. Hükûmet tarafından kurulan sendikalarda sen deyil, hükûmetin ajanları konuşur. Bugün dünyanın her tarafında işçiler hükûmetlerinin baskılarına rağmen haklarını aramak için, sadece ölüm ve sefalet getirecek olan harbi

önlemek için durmadan birleşmekte, durmadan muazzam grevler yapmaktadırlar.

DÜNYADAKİ GREV HAREKETLERİNDEN ÖRNEKLER :

MISIR'da:
- İşçiler açlık ve sefalete karşı harekete geçtiler. 1950 yılında Abu Zaabal demir yolları işçilerinin grevi ancak tanklı kıtalar tarafından bozulabildi. Şubrael Kheim'de Nasr fabrikası işçileri fabrikayı dört gün işgal ettiler. Grev dört hafta sürdü.

İRAN'da:
İşçiye grev hakkı tanınmamış olduğu halde, Abadan'da 300 000 işçi petrol kuyularının İngilizlerin elinden alınması, yevmiyelerin yükselmesi için bir aydan beri grev yapmaktadır. Grev İran'ın diğer şehirlerine de geçti. 50 000 kişilik nümayişlerde yaralanan ve ölenler oldu. İngilizler grevi durdurmak için gemilerini Basra Körfezine getirdiler. 23 Martta, Tahran'da grevi destekleyen 400 000 talebe sömürgeci İngilizlerin memleketten kovulması için nümayiş yaptı.

İTALYA'da:
Bütün İtalyan fabrikalarında 4 milyon işçi fabrikaların kapatılması yüzünden açıkta kalan işçilerin kötü durumunu proyeste eden grevler yaptı. Ziraat işçileri arasında işsizlik gün geçtikçe çoğalmaktadır. Birçok şehirlerde binlerce toprak işçisi, halkın da desteklediği, nümayişlerle iş verenleri iş verme anlaşmaları imzalamaya mecbur ettiler.

İSPANYA'da:
Harpçı Franko hükûmetinin zorlu baskısı altında aç ve sefil yaşayan halk kitlelerinin ıstırabı nihayet hükûmeti sarsan isyanlar halinde patlak verdi. Barselon'da 300 000 işçinin iştirak ettiği grev başka şehirlere de sirayet etti. Barselon ve Madrit'de nümatişlerde halkla polis arasında çarpışmalar oldu. 2I Nisanda Katalonya'da 200 bin dokuma işçisi grev yaptı. İtalyan işçileri de birlik grevleri yapmaktadır. Hükûmet ise olağanüstü toplantılar yapıp şiddetli tedbirler almaktadır.

FRANSA'da:
I6 Martta 34 000 yer-altı treni ve otobüs işçisi greve başladı. Demir yolu işçileri onları takip etti. Grev yükselen kömür, elektrik, yiyecek, giyecek fiatları karşısında yevmiyelerin de yükselmesini sağlamak için yapılıyordu. I9 gün Paris'te hayat durdu. Sonunda işçiler maaşlarına 30-80 lira kadar zam yaptırdılar. İşçilerin bu birliği patronları ve üçüncü dünya harbini hazırlaya hükûmeti korkutmaktadır. Bu birlik sefalet, açlık ve harp hükûmetini yıkıp, onun yerine barışçı halk hükûmetini getirecektir.

ALMANYA'da:
23-25 Martta, Berlin'de, I9 Avrupa memleketinden gelen 900 işçinin iştirak ettiği AVRUPA İŞÇİLERİ KONFERANSI toplandı. Burada işçilerin anlattığına göre Güney Almanya'da seksenden fazla fabrika harp silâhları yapmaktadır. Öbür tarafta halk giyecek ve yiyecek sıkıntısı çekiyor. Almanya'da 2 000 000 işsiz var. Avrupa İşçileri Konferansı aşağıdaki mühim kararı aldı : " İşçilerin kuvveti birlik halinde mücadeledi̇r. Biz harbi önlemek istiyorsak bu birliği kurmak zorundayız.
"Biz, Almanya'nın silâhlanmasına karşı toplanan Avrupa İşçileri Konferansı delegeleri, Dünya Barış Konseyi'nin, beş büyük devlet arasında Barış Çağrısını destekliyoruz."

MEMLEKETİMİZİ NE HALE GETİRDİLER ?

Bugün artık, bütün dünya devletleri iki gurubâ ayrılmış bulunuyor; bir yanda emperyalist kapitalist devletlerin ve bilhassa bunların başında Amerika'nın bulunduğu harp cephesi; diğer tarafta bütün dünya emekçi halklarının ve demokrat memleketlerin barış cephesi.

Türkiye hükûmeti, maalesef, türk halkının büyük barış isteğine rağmen, yanlız bu harpçi cepheye katılmakla kalmamış, memleketimizin amerikan efendileri tarafından hazırlanmakta olan üçüncü dünya harbinde kullanılmak üzere, bir ileri karakol haline getirilmesine müsade ve hattâ yardım etmiştir.

Millî inkılâbın ana vasıflarından olan emperyalizm düşmanlığı, siyasî ve iktisadî bağımsızlık, böylece laftan ibaret kalmıştır. Yurtta Sulh-Cihanda Sulh prensibi unutulmuş, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk ve hakiki dostu olan S.S.C.Birliğine karşı başlangıçta da samimi olmamış ve Türkiye hükûmetleri tarafından halk kitlelerine maledilmemiş olan dostluk siyasetinin yerini amansız bir düşmanlık almıştır,

Kendi menfaatlarını Amerika safında bulan türk irticaı ve onun gerek C.H.P. li gerek D.P. li hükûmetleri, sözde "Sovyet tehlikesi"ni bahane ederek memleketin kapılarını Truman doktrinine, Marshall plânına ve amerikan yardımına ardına kadar açmıştır. Esas gayesinin Türkiye'nin askerî bütçesini hafifletmek, memleketin iktisadî ve malî imkânlarını sağlamak olduğu ilân edilen bu amerikan yardımı ise, aksine, askerî bütçeyi memleketin takatı ile kıyaslanamıyacak bir seviyeye çıkartmış, ve yaşama zorluğu dayanılmaz bir hal almıştır. Millî Savunma bütçesi, Amerika'nın çürük çarık silâhlarını satın alabilmek için, I95I yılında, bütün bütçenin % 75 ine yükselmiştir. Keza gene buna benzer maksatlarla, polis, jandarma kuvvetleri ve yeni hapishane inşası için ayrılan tahsisat bütçenin % 3,5 unu geçmektedir. Öte yandan, memleketin her türlü kalkınmasına ayrılan tahsisat, eğitim ve sıhhat bütçeleri bunların yanında koç fakir kalmaktadır.

Anlaşma gereğince, memleketimiz için zarurî ihtiyaç maddesi olmayan bir sürü lüzumsuz ve lüks eşya hiçbir kontrola tabi tutulmadan memlekete girebilmekte ve bu yüzden memleketin parası dışarı akmaktadır. Bunun neticesi olarak, döviz açığını kapamak üzere, zarurî ihtiyaç ve gıda maddeleri dışarı satılmaktadır. Memleketin ihtiyacını dahi karşılayamıyan bu maddelerin fiyatı, tabiî böylece günden güne yükselmektedir. 600000 kişinin iktihsalci durumdan müstehlik durumuna geçirilmesi yani silâh altına alınması ve daima büyük bir asker kuvvetinin hazır bulundurulması ile memleket geliri azaldıktan başka masraf da artmaktadır. Alabildiğine hızlanan harp hazırlıkları ve düzensiz devlet masraflarını karşılıyabilmek için vergiler her gün biraz daha artmakta ve yeni yeni vergiler konmaktadır.

Ayrıca yabancı sermayeye alabildiğine müsaade verilmiş, bunun neticesinde rekabet edemeyen yerli sanayi ve iktisat sarsılmış, birçok fabrikalar kapanmak mecburiyetinde kalmış, yüzbinlerce işçi ve müsdahdem işsiz kalmıştır.

Bizzat hükûmetin körüklediği ve desteklediği vurgunculuk, istismar ve su-i istimal son haddini bulmuştur. Bütün bu sebepler hayat pahalılığını tahammül edilmez bir hale getirmiştir.

Açlık ve sefalet, hastalık köyleri ve şehirleri kırıp geçirmektedir. Başta verem ve memleketimizin gedikli illeti olan sıtma olmak üzere, her türlü hastalığın pençesini atmadığı köşe kalmamıştır.

Gerek köylü, gerek işçi, emekçi kitlelerinin istismarı son haddini bulmuştur. İşçi, çok defa, günde I20 kuruş yevmiye ile I9 saat çalışmak zorundadır. Kadın ve çocuk

emeği hiçbir şekilde korumamaktadır. Feci şartlar altında çalışılan hususî iş yerlerinde ise ekseriya 8-10 yaşındaki çocuklar çalıştırılmakta ve bunlardan tam iş istenmektedir. Çalışanlar bu durumdayken memleketteki çalışabilecek nüfusun % 40 ı çalışabilmektedir.

Buna karşılık hayat seviyesi 1938 e nazaran 5 misli artmış olduğu halde muhtelif zamlar yapılmış olan memur maaşları dahi bunu karşılayabilecek derecede yükselmemiştir.

Bütün bunların yanında, memleket Amerikanın iktisadî, malî ve askerî kontrolü ve boyunduruğu altına girmiştir. Türkiye hükûmeti Amerikanın arzusuna uygun gelmiyen hiçbir şeyi yapmak durumunda değildir. Pek tabiî olarak iktisaden Amerikaya bağlı olan Türkiye hakkında siyasî bağımsızlıktan da bahsedilemez. Nitekim, Türkiye hükûmeti, Türk halkının barış arzusuna rağmen, meclise dahi sormadan, Amerikanın emriyle Kore'ye asker gönder-meyi kabul etmiştir. Buna itiraz eden barışseverler'i ise zındana göndermiştir.

Bütün bunlardan sonra, her türlü imkânları ile Türk halkını sömürmekte ve her gün, teftiş, kontrol, ziyaret heyetleri ismi altında memleketimize yerleşmekte ve asker yığmakta olan Amerikalılar Türk halkının dostu olarak gösterilmeğe çalışılmaktadır. Artık gizlemeğe dahi lüzum görülmeyen harp hazırlıklarını mazur göstermek için her vesile ile dış tehlikeden bahsedilmekte ve her tarafta gürültü koparılmaktadır. Bu suretle esas tehlikenin Amerikadan geleceğinin gizlendiği sanılmaktadır.

İnkılâbın birer birer tarihe karışan prensipleri arasında irticaı düşmanlığı da unutturulmak istenmekte ve bizzat hükûmetler irticaı hortlatmaktadır. Böylece Türk halkının uyanmasına ve hakikatleri görmesine meydan verilmemektedir.

Memleketimizde serbest düşünmek imkânı artık hiçbir surette mevcut değildir. Bütün ileri fikirli insanlar, hükûmetin siyasetinin ne yola gittiğini halka göstermek isteyenler komünizm damgası ile takibata uğramakta, mahkemelere ve hapishanelere gönderilmektedir.

Buna mukabil, bizzat hükûmetin ağzından dahi, yabancı bir memleket olan Amerika'nın methiyesini yapmak bir suç sayılmamaktadır ve memleketi Amerikalılara satmak, onların yeni bir dünya harbi hazırlamalarına katılmak ve bu harpte ilk ateşin memleketimizde patlıyacağını bile bile, güzel memleketimizin harap olmasına göz yummak vatanseverlik sayılmaktadır.

O halde Barış davasına katılmak, Türk halkı için de en hayatî meseledir. Türk halkı diğer dünya halkları gibi Barış yolunda birleşmeli, kendisini satan iç ve dış düşmanlarına karşı savaşmalıdır.

MİLLETİN HABERİ VAR MI ?

Harp için hazırlanan Atlantik ordusunun Amerikalı Başkomutanı Eisenhauer yaptığı bir harp planında Amerikan ordusunu Fransız cephesine yerleştirirken Amerikalıları geriye, Fransızları da ileriye, yani ateş hattına yerleştirmiş. Bütün Fransız gazeteleri ile halk Amerikan Başkomutanı Eisenhauer'e bağırıyor.

Bu, Kore'de Mc Arthur'un yaptığı planın aynıdır. Mc Arthur de Türkleri ileriye Amerikalıları geriye yerleştirmişti.

Bizi de Türkler gibi öldüremezsiniz. Onları kandırdınız ama bizi kandıramazsınız. Milletin acaba bunlardan haberi var mı ?

KORE HARBİ VE BARIŞSEVERLERİN KAHRAMANCA MÜCADELESİ

Barış mücadelesinin bağımsızlık için yapılan mücadele ile sıkı sıkıya bağlı olduğunu gayet iyi anlayan Güney Amerika halkları her türlü baskıya ve coğrafî güçlüklere rağmen Stokholm Çağrısına 10 milyon imza toplamışlardır.

- Brezilya'da Barış mücadelesi için yapılan binden fazla kongrede halk, Polisin ve ordunun baskısına ve köyleri muhasara etmesine rağmen, Barışa olan bağlılığını gösterdi.

Arjantin'de, Bolivya'da, Kolombiya'da Barış hareketini idare edenler bu mürteci hükümetler tarafından hapsolundular veya memleketten uzaklaşmaya mecbur edildiler. Fakat hiçbir şey Barış hareketine mani olamadı.

Küba'da, Kosta-Rika'da, Arjantin'de ve Güney Amerika memleketlerinin çoğunda barış basınına kanun... medildi. Fakat her şeye rağmen halk duvar ilânları, risaleler ve beyannamelerle Barışa bağlılığını gösterdi. Ve harp propagandacılarının maskesini düşürdü ve düşürmekte dir.

İşçilerin ve köylülerin daha iyi bir hayat için yaptıkları talepler harp hazırlıklarına ciddî bir engeldir. Brezilya köylüleri ellerinden zorla alınan topraklarını savunmak için polis kuvvetlerine karşı mücadele ediyorlar. Şili madencilerinin, Küba şeker amelelerinin, Arjantin demiryolu işçilerinin grevleri de harp hazırlıklarını baltalamaktadır.

Brezilyalı subaylar, A.B.D subaylarının emri altında çalışmayı reddediyorlar. Buna karşı Brezilya hükümetinin tehdidi vaziyeti ağırlaştırmaktan başka bir şeye yaramıyor.

Kore'ye yalnız Porto-Riko ve Kolombiya gayet az miktarda asker gönderdi. Bunun sebebi de Barış taraftarlarının asker yollanmasına karşı yapmış oldukları mücadeledir.

"Çocuklarımız, Şimalî Amerikalıların kaçmasını temin için ölmeyecekler" diyerek Kore'ye yollanacak birliklerin sevkine mani olmak isteyen Porto-Riko halkına karşı hükûmet tayyare ve tank kullanmak zorunda kaldı.

Her ne kadar Brezilya'da hükûmet Kruvazör inşası için elli milyon liralık kredi reyini elde ettiyse ve 16 ilâ 45 yaşındaki vatandaşların orduya alınmasına izin veren kanunu tastik ettiyse de Amerikalı saldırganlara yardım için söz verilen Yirmi bin askerden bir tekini bile yollamaya muvaffak olamadı.

Fiera-Santa'da bir fuara iştirak eden halk Barış için gösteriler yaparak kilometrelerce yürümüşlerdir.

Şili halkı "Şili, Barış ananesini muhafaza etmelidir. Halk hayat hakkını müdafaa etmelidir." diyerek Kore'ye asker yollanmasına mani olmaktadır. Küba'da Kore'ye asker yollanmasına karşı o derece büyük bir gösteri yapılmıştır ki hükûmet her şeyi el altından, Gizliden gizliye yapmak zorunda kalmıştır.

" Maalesef traktör yok,
onun yerine hükûmet size
bunları gönderdi. "
(Vie Nuove, Italya)

DÜNYA BARIŞ KONSEYİNİN İKİ ÖNEMLİ KARARI

Berlin oturumunun (2I-26 Şubat) sonunda Dünya konseyi, ek olarak aşağıda yayınladığımız, iki karar lehinde oy verdi.

Bu iki metin dışında, Dünya Konseyi tarafından aynı şekilde, sekiz karar kabul edildi: Organizasyon(teşkilât) ve genişleme hakkındaki karar; Kore meselesinin barış yolu ile halli hakkındaki karar; Japon meselesinin barış yolu ile halli hakkındaki karar; Birleşmiş Milletler Organizasyonunun (teşkilâtının), Çin'i Kore'de haksız bir şekilde saldırgan olarak mahkûm etmesi hakkındaki karar; Bağımsız olmayan memleketlerde ve sömürgelerde Barış mücadelesi hakkındaki karar; Barış dergisi hakkındaki karar; Beynelmilel Barış mükâfatı hakkındaki karar.

Bütün bu metinler özel bir broşür içinde yayınlanacaktır.

I. DÜNYA BARIŞ KONSEYİNİN ÇAGRISI

Bütün dünyanın milyonlarca insanının - dünya harbi tehlikesini vücuda getiren sebepler hakkında onlar tarafından verilen hüküm ne olursa olsun - isteğine cevap vermek maksadı ile ;

Barışın takviyesi ve beynelmilel emniyetin temini için :

Beş büyük devlet ; Amerika Birleşik Devletleri , Sovyetler Birliği , Çin Halk Cumhuriyeti , Büyük Britanya , Fransa ; arasında bir BARIŞ PAKTI yapılmasını istiyoruz.

Bu beş büyük devlet hükümetlerinden herhangi birinin , bu netice üzerinde anlaşma hususundaki reddini , onun mes'ul tutulacağı mütecaviz niyetlerinin bir ispatı olarak kabul edeceğiz.

Barışa bağlı bütün milletleri , bütün devletlere açık olan bir barış paktı isteğimi desteklemeğe çağırıyoruz .

Biz bu çağrıyı imzalıyoruz ve bütün iyi niyet sahibi kadınları ve erkekleri, Barışın sağlamlaşmasını isteyen bütün teşkilâtları da imzalamağa davet ediyoruz.

Berlin, 25 Şubat 195I

II. BİRLEŞMİŞ MİLLETLER HAKKINDA

ALINAN KARAR

Dünya Barış Konseyi açıkladı ki ; Birleşmiş Milletler Teşkilâtı , nasıl yüzlerce milyon insanın mümessillerinin Barışı elde etmek için yaptıkları tekliflerle alâkadar olmadıysa, aynı şekilde Dünya Barış Konseyinin davetine de cevap vermemiştir.

Bu davetin ihzarındanberi Birleşmiş Milletler Teşkilâtı halkların kendisi hakkında besledikleri ümitleri iğfal etmeye devam etti. Ve Çin Halk Cumhuriyetini saldırgan olarak mahkûm eden kararı ile bu hayal sukutunu son haddine vardırdı.

Birleşmiş Milletler Teşkilâtı, şehirlerinin veya köylerinin enkazında yanmış veya ezilmiş Kore'li ihtiyar , kadın , çocuk ; bir milyona yakın insanın Amerikan kuvvetleri tarafından sistematik olarak tahrip edilmesine müsaade etti ve bunu örtbas etti.

Dünya Barış Konseyi ,Birleşmiş Milletler Teşkilâtına aşağıdaki şahıslardan müteşekkil bir heyet yollamaya karar verdi :

B. Pietro Nenni (İtalya), Bn. İsabelle Blume (Belçika), Bn. Davies (Büyük Britanya), Bn. Jessie Street (Avustralya), B. d'Astier de la Vigerie(Fransa), B.Tikhonov (S.S.C.B.) , B. Y.T. Wu (Çin Halk Cumhuriyeti) , B. Hromadka (Çekoslavakya), B. Gabriel d'Arboussier (Zenci Afrikası) , B. Pablo Neruda 9(Şili), General Jara (Meksika) , B. Paul Robeson (U.S.A.) , B. Uphaus (U.S.A.) ve Dr. Attal (Hindistan) .

Bu heyet Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'ndan :

1. Dünya Barış Konseyinin muhtelif kararlarını ve Dünya Barış Kongresi çağrısının çeşitli noktalarını incelemesini ;

2. Nizamnamesinin onu her hangi bir hegemonya vasıtası olmaya değil , hükümetler arasında anlaşma sahası olmaya davet etmiş olan rolüne avdet etmesini , Barış Konseyi'ne vekâleten , isteyecektir .

Dünya Barış Konseyi'nin teşebbüsü , Barışı Koruma gayelerine ihanet etmemeleri için Yüksek Mahkemeler üzerinde müteyakkız bulunmağa hakları olan yüz milyonlarca kadın ve erkek tarafından kabul edilmiş olacaktır .

Berlin, 25 Şubat 1951

Macaristan'da harp propagandası yapan Geza Doey adındaki eski bir Macar polisi, bu yüzden 10 sene hapse mahkûm edilmiştir.
Türkiyede ise Barış için mücadele edenler aynı akıbete uğruyorlar .